

**N:o 89.**

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 27 april 1907.  
— — — — Andra Kammaren den 27 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen angående införande af  
skärpta bestämmelser i fråga om offentliga föreställ-  
ningar m. m.*

[Första Kammarens tillfälliga utskotts (n:o 2) utlåtande n:o 7.]

[Andra Kammarens tillfälliga utskotts (n:o 1) utlåtande n:o 24.]

Till Konungen.

Inom Riksdagen hafva framställningar gjorts i syfte, bland annat, att införa skärpta bestämmelser i fråga om cirkus- och varietéföreställningar af beskaffenhet att medföra uppenbar fara för människolif, samt att inskränka barns medverkan vid teaterföreställningar.

Vidkommande till en början frågan om införandet af skärpta bestämmelser till förekommande af uppenbar fara för människolif vid cirkus-

*Bih. till Riksd. Prot. 1907. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 29 Häft. (N:is 89—91.) 1*

och varietéföreställningar, lär det icke kunna förnekas, att vid dylika föreställningar ofta förekomma akrobatiska konststycken och därmed jämförliga nummer af sådan beskaffenhet, att den uppträdandes lif uppenbarligen sväfvar i fara. Otifvelaktigt är dock att det ligger något upprörande i att sådana prestationer få förekomma och att skadliga intryck däraf kunna alstras på en stor del af åskådarne. Båda dessa hänsyn kräfvä, att samhället söker i möjligaste mån gripa in för att bereda utväg till förebyggande eller inställande af föreställningar af ifrågavarande slag.

Då under stadgandena i § 13 mom. 5 af ordningsstadgan för rikets städer icke torde kunna inbegripas nu ifrågavarande fall, synes det Riksdagen vara erforderligt, att åt berörda stadganden gifves ett vidsträcktare innehåll, så att polismyndighet må äga befogenhet att ingripa jämväl då föreställningen medför *uppenbar fara* för därvid uppträdandes lif.

Emellertid har Riksdagen, då föreställningar af ifrågavarande slag sällan äga rum å rena landsbygden, ansett sig sakna skäl att ifrågasätta annan åtgärd i ämnet än införandet af ett sådant tillägg till 13 § i ordningsstadgan.

Hvad beträffar frågan om möjligheten att inskränka barns medverkan vid teaterföreställningar, vill Riksdagen erinra, hurusom Riksdagen år 1896 i skrifvelse till Eders Kungl. Maj:t hemställde, att barn och minderåriga ej måtte tillåtas att uppträda å cirkus-, varieté och därmed jämförliga föreställningar samt deras medverkan vid teaterföreställningar inskränkas. I den af denna framställning föranledda kungl. förordningen den 10 december 1897 stadgas vid ansvarspåföljd förbud mot att vare sig i stad eller på landet vid lindansning, positivspelning eller dylikt, akrobatiska konststycken, konstridning, djurföreläsning eller andra med dessa jämförliga, offentliga tillställningar använda barn af mankön under fjorton år och af kvinnkön under femton år, men har Riksdagens framställning, i hvad den afsåg inskränkning i barns användande vid teaterföreställningar, icke föranlett till någon åtgärd.

Riksdagen anser för sin del visserligen, att ett absolut förbud mot barns användande vid teaterföreställningar icke lämpligen bör utfärdas, då därigenom uppförandet af vissa teaterstycken, kanske af betydande konstnärligt värde, skulle omöjliggöras. Men å andra sidan synes det icke böra såsom hittills utan begränsning tillstädjas att vid dylika föreställningar använda barn eller minderåriga, hvilka lätteligen kunna röna menlig inverkan däraf för sin framtida utveckling, utan bör enligt Riksdagens mening bestämmelse meddelas därom, att minderåriga icke må användas

vid offentliga teaterföreställningar, med mindre tillstånd för särskilda fall meddelats af vederbörande myndigheter.

Under åberopande af hvad sålunda anförts, får Riksdagen anhålla, dels att åt § 13 mom. 5 i ordningsstadgan för rikets städer måtte gifvas den ändrade lydelse, att den i momentet åt polismyndighet gifna befogenhet utsträcker att gälla äfven för det fall, att tillställning af angifven beskaffenhet medför uppenbar fara för därvid uppträdandes lif;

dels ock att kungl. förordningen den 10 december 1897 angående förbud mot barns användande vid offentliga föreläsningar måtte förklaras gälla jämväl teaterföreställningar, dock att beträffande Stockholm öfverståthållareämbetet och, hvad riket i öfrigt angår, vederbörande Konungens befallningshafvande må i fråga om sistberörda föreställningar äga att för särskilda fall medgifva undantag från det i förordningen stadgade förbudet.

Stockholm den 27 april 1907.

Med undersätlig vördnad.

---